

प्रवेश सं० १०८३८

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं० १४०

नाम मनुस्मृतिः

ग्रन्थकार

पत्र सं० ६२-८४

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ४० पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकारः ११-२ x ४-६

लिपिः देवनागरी

आधारः ५१०

वि० विवरणम् ३५०

दि० १५९२

वी० एस० यू० पो०--७७ एस० सी० ई०--१९५१--१० ०००

12173

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

७६३००

पत्र २४ पृ ५

॥ विद्युष्टे ते र्धर्माभ्यां क्रोधजेष्वात्मनैव तु ॥ मृगयाहादिवास्त्रपरिवादस्त्रियोमदः ॥ तौ र्धर्मात्रिको वृथा धाव
 कामजो दशको गणः ॥ पैशुन्यं साहसो द्रोहः ईर्ष्या सूर्या र्धदुष्मणः ॥ वाग्वाद्रजं च पारुष्यं क्रोधजोऽपि गणोऽष्टकः
 ॥ ह्येष एषे तमोर्मूलं सर्वं क्वयोरिदुः ॥ तं यत्नेन जयेत्को भंतः क्रोहेता बुजो गणो ॥ पानमदास्त्रिजने
 वमृगमाचयेच्छाक्रमं ॥ एतत्कष्टतमं विद्याच्चतुर्लोकं कामजो गणो ॥ १० ॥ ढंडस्यापनंचैव वाक्पारुष्या र्धदुष्म
 णो ॥ क्रोधजोऽपि गणो विद्यात्कष्टमेतत्रिकं सदा ॥ सप्तकस्यास्य वगीस्य सर्वत्रैवानुषंगिणः ॥ पूर्वपूर्वगुप्तं
 तरं विद्याद्यसन्नमात्मवान् ॥ असन्नस्य च मृत्योश्च व्यसनं कष्टमुच्यते ॥ व्यसन्यधो धो व्रजति स्वतपीत्य
 व्यसनी मृतः ॥ प्रोलाशस्त्रविदः शूरा लुब्धलहान् कुलगतान् ॥ सच्चिवान् सप्तचष्टो वा प्रकुर्वी प्रकु
 र्वीत परीक्षितान् ॥ अपि यत्सुकरं कर्म तदप्येकं न दुष्करं ॥ विशेषतो सहाजेन किमु राष्ट्रं सुदुष्करं प्रहोद
 यं ॥ १६ ॥ तेऽसां चिंतयेन्नित्यं सामान्यं संधिविग्रहं ॥ स्थाने समुदये गुह्यं तिलध्वप्रशमनानि च ॥ तेषां स
 वमन्त्रिणां नुपलभ्य पृथक् पृथक् ॥ समस्तानां च कार्यं बुविदध्यादित्प्रमात्मने ॥ सर्वेषां तु विशिष्टेन

बालेनविपश्चितामंत्रयेतपरमंत्रराजोवाङ्मणसमुत्त॥ नितंतस्मिन्प्रप्राप्तसर्वकार्याणिनि
 क्षिपेत्॥ तेनसाक्षिविनिश्चिततत्कर्मसमाचरेत्॥ अन्धानपिप्रकुर्वीतशुचीन्प्रज्ञानवस्थितान्॥ स
 म्पार्थसमाहृतनमात्पात्तुपरीक्षितान्॥ निवर्ततास्यसावद्विरितिकर्तव्यतान्नि॥ तावतोतद्विता
 दहात्प्रकुर्वीतविवक्षणात्॥ तेकोप्रयेनिखंडीतश्चरन्हात्कुलोद्भवान्॥ शुचीनाकरकर्ततेभीरु
 नंतर्निवेष्टते॥ दूतेचैवप्रकुर्वीतसर्वशास्त्रविधारद॥ इतिताकारवेषज्ञंशुचिंददकुलोद्भव॥
 अक्षुरक्तशुचिंददस्मृतिनानुदशकालवित्॥ वपुष्मान्वीतजीवीमीदृतेराज्ञाप्रशस्यते॥ अमात्य
 दंडप्राप्यतेदंडेनयिकीक्रिया॥ नृपतीकोशमालुदृतेसंधिविषयज्ञो॥ दूतएवहिंसधतेजि
 नत्येवचसंहरता॥ इतस्तस्मैकुर्वतेकर्मजिद्यतेजेनवानवा॥ सविद्यादस्पृश्येषुनिगूढेतिचे
 दिते॥ आकारमितिचेष्टाकृत्यपुत्रविकीर्षित॥ बुद्ध्याचसर्वतत्त्वेनपरराजविकीर्षित॥ तथाप्रय

लमातिष्ठेद्यथात्मननपीडेयेत्॥ जोगलंसस्यसंपन्नमार्थप्राप्तमनाविलं॥ रम्यमानंतसामंतसु
 जीयदेशमाविशेत्॥ धनुर्दुर्गमहोदुर्गमदुर्गवादीमेवच॥ नदुर्गतिरिदुर्गवासमाश्रित्यावसेत्तुर
 ॥ सर्वणतुप्रयत्नेनगिरिदुर्गसमाश्रयेत्॥ एषादिवाङ्मणसमिदुर्गविशिष्यते॥ त्रीणयाद्यान्या
 श्रितास्त्वेषामगच्छीश्रमाश्रया॥ त्रीणुत्तराणिक्रमशःसुवंगमनरामरा॥ यथादुर्गश्रितानेतान्नाप
 हिंसतिशत्रवः॥ तथारजानहिंसतिनृपदुर्गसमाश्रित॥ एकशतंयेधमतिप्राकारस्याधनुर्धर॥
 शतंदेशसहस्राणितस्मादुर्गविधीयते॥ तस्यादायुधसंपन्नंयनधन्यनवाहने॥ बालयोःशालिभि
 र्धत्रैधवसेनोदकेनव॥ तस्यमेधेसुपरीक्षकार्यदृढमात्मनः॥ गुप्तंसर्वतुक्तंशुभंजलदृक्समन्विते॥ तदध्या
 स्याद्देवजासीसवक्षीत्तद्व्यावृत्तं॥ कुलेनहृदिसंयत्तेभूतौद्वारास्तुष्टान्विते॥ पुरोहितंचकुर्वीतद्व्या
 योदेवचर्विजः॥ तस्यगृहाणिकमीष्टिर्दुर्वैतानिकानिच॥ मजेतराजकतुष्टिविविधैराप्तदक्षिणैः॥ ध
 मीर्थैवेवविप्रेभ्योदद्याजोगान्धनानिच॥ सावसरिकमात्रेस्वराष्ट्रादहारजेहलि॥ स्याच्चाभ्यासपरोले

केवर्तनपितृवन्तु॥अधिकांस्त्रिविधास्तुर्गोत्रतत्रविपश्चितः॥तस्मैसर्वीयवेकेतवृणाकार्यणिक्
 वर्ततां॥अष्टत्रानां गुरुकुलं विप्रानां कृजको भवेत्॥नृपाणां प्रहृष्टोऽयं विधिर्लोको विधीयते॥नतं
 स्तनान्वाभिवाहरति न वनस्पतिः॥तस्याश्च ज्ञानिधर्मो वात्राहणस्त्रयस्त्रयः॥न संकटं तं न न्यवेते न व
 नस्पतिः कश्चित्॥वरिष्ठमग्निहोत्रेभ्यो ब्राह्मणस्य भुवि द्रुतं॥सप्तमब्राह्मणे दानं द्विगुणं ब्राह्मणं ध्रुवोऽसह
 स्वर्गणमाचार्येऽनंतं वेदपारंगे॥पात्रस्य हि विधौ षण्ण्यद्विधानं तेजैर्वचः॥अन्यं वा वदुर्वाप्येदं दानस्या
 नाप्यते फलो॥समात्तमाधोऽपराजाप्याहृतः पालयन् प्रजाः॥न निवेतैतं संग्रामात्तत्र धर्ममनुस्मरन्॥संग्रामे र्वनि
 वर्तित्वं प्रजानां चैव पालनं॥शुश्रूषा ब्राह्मणानां वराजं श्रेयस्करं परं॥आवेदं तु मिथो न्यायं जिह्वां संतो महीक्षितः॥युष्म
 मानाः परं शक्त्या स्वर्गं ज्ञात्य परादुखा॥न कूटेराभ्युधेयं न्यायप्रमानोरणोरिष्टं॥न कर्णीभिर्नोपि दग्धे न निग्नजलि
 ते तेजने॥न च हन्यात्स्थलां रुद्धे न क्लीबे न कृतां जलं॥न छतुः केशनासीनं न तवास्मीति वादिनं॥न सुतेन विप्रनाहं
 न नमनं निराश्रयं॥नामुध्मजानं प्रशपेत् न परेण समागतं॥ना छुध्वं सन्तं शत्रेनातै नति परिहितं॥न भीतं न परावृ

तं सतां धर्ममनुस्मरन्॥अस्तु हृत्परावृत्तः संग्रामे हस्यते परैः॥भद्रं यिदुदुष्टं किंचित् तत्सर्वं प्रतिपद्यते॥युञ्जा
 स्य सुकृतं किंचिदमुत्रार्थमुपाजितं॥भक्तौ तत्सर्वमादत्ते परावृत्तं हतं स्यतु॥रथाश्वहस्तिनैश्च त्रधनं धार्म्यं पशुत्रि
 यः॥सर्वद्रव्याणि कुप्यन्ते योऽज्जलति तस्य ततु॥राज्ञश्च दयुः सुस्तरमित्येषा वैदिकी श्रुतिः॥राज्ञा वसवो जे
 षो दातव्यमष्टयजितं॥एषो नुपस्कृतः॥आतो जोधधर्मिः सनातनः॥अस्मा प्रमो न न्यवेतं हविर्मा भनृण
 रिष्टुम्॥अनध्वं चैव लिप्सं तलध्वं के ज्ञेयं ततः॥रक्षितं वद्वं जे जेव वद्वं पात्रेषु निक्षिपेत्॥एतच्चतुर्विधं वि
 द्यात्सु रूपायै च योजनं॥अस्पतिर्यमनुष्ठानं सम्यक् कुर्यादतद्वित॥अलक्ष्यमिच्छेद्देन लध्वं देवे देवता॥
 रक्षितं वद्वं जे हृष्य वद्वं दानेन योजयेत्॥नित्यमुद्यतं देवः स्यान्नित्यं विवृतपोरुषः॥नित्यं संवृतं संवोर्न नित्यं वि
 द्रानुसाधरेः॥नित्यमुद्यतं देवः स्यात्सुदृढं जेतं जगत्॥तस्मात्सर्वीणिभूतानि देवैः न वप्रसाधयेत्॥अर्मांसे मे
 व वर्तते न कपे च न मायया॥बुधेतिारिप्रशुक्तां चं मां नित्यं सुसंवृतः॥नास्य छिद्रं परो विद्याद्विद्या छिद्रं पर
 स्यतु॥गृहे ह्मन् ईश्वरानिरुद्धेऽपि वरमात्मनः॥वक्वच्चित्तं मे दध्यान्ति हवच्च पराक्रमेत्॥हृक्वच्च वलुं पेतं शश

वञ्चविनिःक्रियेत॥ एव विजयमानस्यस्य परिपेक्षिनः॥ तन्नानयेदशसर्वान्सोमदिभिः संपन्नैः॥ यदि ते तु
 नतिष्ठेयुः सपामैः प्रथमैस्त्रिभिः॥ दंडेनैवैव सद्यो नोऽनकैर्विशमानयेत्॥ सामादीनामुपायानां चतुर्णामेव
 पठिताः॥ सामदंडो प्रथमं तिनित्यं राष्ट्राणि वृद्धये॥ मज्जावृत्तिनिदीता कंदो धान्यं चरदति॥ तथारक्षेत्तु मेमा
 धुं हन्याच्च परिपेक्षिनः॥ मोहाद्वाजाखराद्युत्कर्षशयित्यनवेदुं ग्रा॥ सोचिराङ्कुरपतेराष्ट्राङ्गीविताञ्जसबाधवः
 ॥ शरीरकर्षणात्प्राणाः क्षीयन्ते प्राणिनां मेया॥ तथाराजानमपि प्राणाः क्षीयन्ते राष्ट्रकर्षनात्॥ राष्ट्रस्य संयदे नि
 त्यविधानं निदमाचरेत्॥ सुसंयत्तं राष्ट्रं हि पाश्चिमे सुखमेधते॥ ब्रह्मोक्त्या तानां पचानां मध्ये तु लभ्यते
 स्थितं॥ तया ग्रामशतानां च कुलाद्राष्ट्रस्य संग्रहः॥ ग्रामस्याधिपतिं कुली दृश्यामपतितं तथा॥ विंशती संसते
 शतसहस्रपतिमेव च॥ ग्रामे दोषान्समुपजाग्रादिकः शतैः स्वयं॥ शतैः * ज्ञानदशशान्दशशो विंशती
 शिते॥ विंशती शतं तु तत्सर्वं शतेशाजनिवेदयेत्॥ शतैश्च ग्रामशतैश्च सुसहस्रपतेर्ये स्वयं॥ मानिराजप्रदेयानि प्रत्य
 ह ग्रामवासिभिः॥ अन्नपानेनैव नादीक्रियादिकस्तानवाप्नुयात्॥ दशकुलं तु भुज्जीत विंशतिं च कुलानि ॥

२४
 ३

ग्रामं ग्रामशतं च धनं सहस्राधिपतिपुरा॥ तेषां बाम्पाणिकार्जाणि पृथक् कार्याणि चैव हि॥ राज्ञोऽप्यसंविद्वि
 ष्यस्तानि पश्येदतं द्रष्टुः॥ नगरे नगरे चैकं कुलीं सवीथं चितं॥ उच्चैः स्थानं चोररूपेन दृष्ट्वा एव विवर्तते॥ सना
 ननु परिक्रमेत्सर्वं निवसदास्वयं॥ तेषां वृत्तं परिगच्छेत्समुद्राष्ट्रं तु तत्रैव॥ राज्ञोऽपि रुद्धिं कृतं परस्वादादिनश
 यः॥ अत्याभवेति प्रागे एतेभ्यो रक्षेदिमाः प्रजा॥ मेकाधिकेभ्यो धर्मे वेद्यङ्गीकुः पापे चेतसः॥ तेषां सर्वस्वमादाय
 राजा कुलीं तत्र वासनां॥ राजा कर्मसु युक्तानोऽस्त्रीणां प्रियजनस्य च॥ प्रत्यहं कल्पयेद्वृत्तिं स्थाप्या न कर्मा नुरुपतः॥
 पणो देवो वरुष्टस्य षडुक्तस्य वेतनं॥ धान्यासिकं सत्पादेयो धान्यक्रोणस्य नासिक॥ कर्मविक्रयं न धानं
 भक्तं च परिष्यजे॥ भोगं कर्म च संप्रेक्ष्य वणिजो दापयेत्करान्॥ यथा फलेन भुञ्जेत राजा कर्त्तुं च कर्मणः॥ तथा वे
 दपेन च॥ राष्ट्रे कल्पयेत्सततं करान्॥ यथा ल्याल्यमदस्यो घवादीकावत्सषड्यदाः॥ तथा ल्याल्यगुहीतव्यं राश
 द्राजादिकः करः॥ पचाशजगुग्राधेयो राज्ञोऽप्युदिरण्ययो॥ धान्यानामष्टमो जागः षष्ठो दशयववी॥ आद
 दीतान्नं वृक्षागुं नुं सोमं पुंसिर्पिषां॥ ज्योषधिरसानी च पुष्पमूलफलस्य तु॥ पत्रशकटणानी च चर्मणा विणव

स्य च ॥ एतन्मार्गं च भाषाणां सर्वस्यान्मयस्य चान्निमानाणां प्राददीत नराज्ञां त्रिमाकरं ॥ न च कुर्यात्सं
 सीदे क्षेत्रे विद्यो विषये वसतः ॥ अस्मिन्नु विषये त्रिमाः सीदति ॥ कुधी ॥ तस्यापि तन्नु चाराष्ट्रमचिरेणैव सी
 दति ॥ अत एव ते विदित्वा स्य वृत्तिं धर्म्यं प्रकल्पयेत् ॥ संरक्ष सर्वं त्रै ॥ नेपि ता पुत्र नि कोर सो ॥ संरक्ष माणा राजा न कु
 रते धर्ममन्वहं ॥ तेनाशु र्व्रिते राज्ञो विष्णो गृध्रे वच ॥ अक्षिं चिदपि वधस्य दापयेत् करसीति ॥ व्यवहारेण
 जीवतैराष्ट्रराजाष्ट्रपञ्जने ॥ कारुका वशिष्ठिपुत्रे वधुद्राश्चात्मोपजीविनः ॥ एकैकं कारमेकममांसमांशि
 महीपतिः ॥ नोपि द्यादात्मनो मूले परेषां चानिहन्मा ॥ उल्लिं दे द्यात्मनो मूलं मात्मानं तांश्च पीडयेत् ॥ तीक्ष्ण
 श्रेवमृदु श्रेयाः कार्जवीक्ष्य महीपतिः ॥ तीक्ष्ण श्रेवमृदु श्रेवराजा नैव निसेमते ॥ अनात्यमुस्य धर्मं ब्रह्माज्ञेदां
 ते कुलोक्तं ॥ स्थापयेदासनं तस्मिन्निनिःकार्जोक्षेण नृणां ॥ एवं सर्वविधाये दं निनिकर्तव्यमात्मनः ॥ अतश्च
 वा प्रमत्तश्च परिरक्षेदिमां प्रजाः ॥ विप्रो शं त्यो मस्मराष्ट्रा द्वियते दसु निः प्रजाः ॥ संपश्यतः सस्यस्य सतः सन
 स जीवति ॥ इति त्रिमास्य परो धर्मः प्रजानां मेवपालनं ॥ निर्विघ्नं पल्लोकादि राजो धर्म एमुध्यते ॥ उत्पन्नपश्चिमे

मामेकतरो च समाहितः ॥ इत्वा गीन्वा ॥ आश्रयं प्रविशेत्समाश्रयं ॥ तत्र स्थितः प्रजाः सर्वाः प्रतिनं यवि सर्ज
 येत् ॥ विसर्ज्य च प्रजाः सर्वाः सं त्रेमे तदपेक्षितं ॥ गिरि च ज्येस मासु प्रासादं वारहोगता ॥ अरण्यनिशाला के वा
 मे त्रेमे तदविभाविताः ॥ अस्मिन् त्रेन जानंति समागम्य यज्जवा ॥ संकलाष्टपि वीक्षुं ते कोषहीनोपि पृथिवः ॥
 जडमूको धवशिरोसे र्ज्येना न्वजोतिगा ॥ स्त्रीनिष्ठ व्याध्यते व्यंगावसे त्रकाले प्रवेधयेत् ॥ अं दं त्यवमता
 मं त्रेते र्ज्येना सयेव च ॥ स्त्रिजं श्रेव विशेषेण तस्मात्तत्राहो भवेत् ॥ मध्यं दिने द्रुं रात्रे वा विप्रो तो विगतक
 मः ॥ चिंतये प्रर्षकानां धीन्मा प्रतैरेक एव वा ॥ परस्परविस्त्रा नो ते वाचसमुपाज्जने ॥ कन्यानां संप्रदाने च
 कुमारानां चरदूतां ॥ इतः संप्रेषणं चैव कार्यं शेषं ते येव च ॥ अंतपुरप्रचारं च व्रणिधीनां च चिंतितं ॥ कृत्स्नं
 चाष्टविधं कर्म च वर्गं च तत्रतः ॥ अतु रागापरागो च प्रचारं मे उलस्य च ॥ मध्यमस्य प्रचारं च विजिगीषोश्च
 चेष्टितं ॥ उदासीनप्रचारं च शत्रोश्चैव प्रक्षलतः ॥ एताः प्रकृतमो मूलं न उलस्य समासतः ॥ अष्टौ चान्याः
 समाख्याताः द्वादशैव तु तस्मिन् ॥ अनात्यराष्ट्रदुर्गा र्पे दं द्राव्याः अवचापराः ॥ प्रत्येकं कथितं सत्ता संज्ञे

णद्विसप्ततिः॥ अनंतरमरिं विद्यादरिमेव न मेवच॥ अरनंतरमिषु त्रुदासीनंतमोः परं॥ तास्वीनजिसंदभा
 त्सादिभिरुपक्रमैः॥ असेवसमसैवपौरुषेणतेजनेच॥ संधिचविग्रहं चेव्यातमासनमेवच॥ द्वैवी
 भावंसेअजं च मुहुणाश्चित्तयेत्सदा॥ आसनं चेवमानचसंधिविग्रहेवच॥ कार्यवीक्षप्रकुं जीतद्वेद्यंसेअज
 मेवच॥ संधिचद्विविधंविद्योद्राजाविग्रहेवच॥ उभेमानसनेचेवद्वेयंसेअजमेवच॥ समानमानकर्म
 चविपरीतसथेवच॥ तदाचापतिसंयुक्तः संधिचैविलक्षणः॥ स्वयंकृतश्चकार्यमकालेकालएववा
 ॥ मित्रस्य चेवापकृतेद्विविधोविग्रहः स्मृतः॥ एकाकिनश्चात्यजिकेकाक्षिप्राप्तेमदृश्या॥ संहृतस्यचमित्र
 णद्विविधंमानमुच्यते॥ श्रीणस्पचेकक्रमशोदेवात्पूर्वकृतेनवा॥ मित्रस्यचातुरोधेनद्विविधंस्मृतमासने
 ॥ बलस्यस्वानिर्नश्चवस्थितिः कार्यस्यसिद्धये॥ द्विविधंकीर्तयेद्विधंषाडुपगुणवेदिभिः॥ अर्थसेपादनार्थ
 चपश्चमानस्यशत्रुभिः॥ साधुषुपपदेशार्थद्विविधःसेअजस्मृतः॥ सदावगदेदाभयस्यामाधिक्यं
 वनात्मनः॥ तदाचेवाल्लिकंपीडितदासंधिसनाअजेत्॥ जदाप्रदृष्टामन्येतसर्वसुप्रकृतीर्भृशंअत्युत्थिते

६६

५

तंतथात्मानंतदामन्येतविग्रहं॥ यदासमन्येतभावेनदृष्टंघृष्टंवलंस्वकं॥ पश्यविपरीतंचतदायाद्याद्रिपूत्रति
 ॥ यदातुस्यात्परिहृणावाहनेनवलेनच॥ तदासीतप्रयत्नेनशनकैःसाचयनरिपूत्रं॥ मन्येतारियदाराजास
 र्वथावलवत्तरं॥ तदावलं द्विधं कृत्वासाधयेकार्यमात्मनः॥ यदापरवलानांतुगमनीकृतमोभवत्॥ तदातुसंअ
 येद्विप्रधर्मिकंवलिनंतपं॥ निग्रहंप्रकृतीनांतुकुर्माद्योरिवलस्यचक्षुपसेवेतंतनित्यं सर्वकालैर्गुरुंमया
 ॥ यदि तत्रापिसंपश्येदोषंसेअजकारितं॥ समुद्रमेवतत्रापिनित्वितर्कः समाजरेत्॥ सर्वपापैस्त्रयाऊर्ध्वीनी
 तिज्ञः पथिवीपतिः॥ यथास्याभ्यधिकानस्युमित्रोदासीनशत्रवः॥ आश्रितिसर्वाकामीणांतदात्वंचविचारये
 त्॥ अतीतानांचसर्वेषांमुणदोषोचतत्वतः॥ आयत्तांमुणदोषज्ञसदावेद्विप्रनिश्चयः॥ अतीतकार्यशेषज्ञः
 शत्रुभिर्नैवजीवेन्नते॥ अथैन - - - मित्रोदासीनशत्रवः॥ तथायत्नंसेविदध्यादेवसामासिको न
 यः॥ यदातुमानमातिष्ठदरिराष्ट्रप्रतिप्रभुः॥ तदोनेनविधानेनयायादरिपुरंशने॥ मार्गशीर्षेअमासि
 यामाद्यात्रोसहीपहीपतिः॥ फाल्गुनेवापिचैत्रेवामासोप्रतिगयावने॥ अन्येषापितुकालेषुमदापश्येद्भुवंज

ये॥ तदा मायाद्विष्टौ वयसने जोयितेरिपोः॥ कृत्वा विधानं मूले तु मात्रिकं च यथविधि॥ उपगृह्यास्पदं चैव व
 रात्सम्पद्विधा यथा॥ संशोध्य विविधं मागं विधिं च वलं स्वको॥ सोपराधिकं कल्पेन मायादरिपुरं शनैः॥ शत्रु
 सेविनि मित्रं च गृहे युक्तं तरो भवेत्॥ गतप्रत्यागते चैव सदिकं च तरो रिपुः॥ दंडं च देहं तं मार्ज्यायात्तु शक्यं
 न वा॥ वाराहं मकरं भ्यावास्त्या वागसंजनवा॥ मत्स्यं भयमाशंकनं तो विसारं मेघं लो॥ पयोनं चैव वृक्षं न वि
 शे ततदा स्वये॥ सेनापतिवलाध्यक्षो सर्वदिक्षु निवेशयेत्॥ आशं केतुं भयं मत्स्यात्मा चोतां कल्पयेद्दिशो॥ गु
 ल्माश्च स्थापयेदास्मान्कृतं सज्जान् समेततः॥ स्थाने ध्वजे च कुशला न भीरून् विकारिणः॥ संहतान्याधं मे दत्त्वा
 नूकामं विसारं मेघं नू॥ स्यावज्रेण चैव तान् वृक्षेन च खलो धयेत्॥ स्पंदनाश्च समं युग्मे दक्षणे नो दि
 पे सथा॥ वृद्धगुल्मा वृते चापैः सवर्मं युधैः सथा॥ कोसदेनाश्च मात्स्याश्च पाचालान् शूरं सनजान्॥ दीर्घा
 नूत्नं चैव नगरान् गानीकेषु लो धयेत्॥ प्रधमं चैव लोख्यं लोताश्च सम्पुपरीक्षयेत्॥ चेष्टां चैव विजानीया
 दरीन् शोधयता मपि॥ उपसंध्यादिमासीतराष्ट्रं चास्थापनी उक्तेत्॥ दूषयेच्च सतेतं मवसानो दकं धनं

६०

मिथ्या चैव तदग्राणि प्राकारपरिख्या सथा॥ उपजप्यानुपजपे तस्मात्पुत्रं विवर्जयेत्॥ व्रजाणामपुपायानां
 पूर्वोक्तानां परिर्द्धने॥ तथा युद्धे न संयत्ते विजये तरि पून्यया॥ जित्वा संवृजमे देवान् चासुरांश्चैव धार्मि
 कान्॥ प्रदद्यात्परितारं च स्थापयेदभयानि च॥ सर्वेषां तु विदितेषां समासेन चिकीर्षितं॥ स्थापयेत्तत्र तदं
 शं कुभीञ्च समं जकिं॥ प्रमाणानि च कुर्वीते तेषां धर्मान्यथोदितान्॥ रत्नैश्च शृङ्गयेदं तं प्रधानं पुरुषैः
 सह॥ आदानं मन्त्रिणकरं दानं च मिश्रं कारकं॥ अनीशितानां मर्धानां कालं तु तैः तत्र स्थिते॥ सर्वकर्मेदमाया
 तं विधाने देवमानुषे॥ तयोर्देवमन्त्रिते तु मानुषे विद्योते क्रिया॥ सह बापि ब्रह्मं सत्त्वं कृत्वा प्रयत्नतः॥ मि
 त्रं हिरण्यं भूमिं च संपश्यं विविधं फलं॥ पाश्चिग्राहं च संप्रेक्ष्य तस्या कंदं च नूत्नं॥ मित्रं तेषां प्यमित्राणां
 मात्रा फलं मवाप्नुयात्॥ हिरण्यं भूमिं संप्राप्त्वा पाप्मिणो न तथैव ते॥ यथा मित्रं प्रवलं ध्या कृशमप्ययति
 दमे॥ धर्मं चैव चैव तं चैव तदुष्टं प्रकृतिं चैव यत्॥ अत्रुक्तं स्थितारं नैव पुनित्रं पश्यते॥ प्राज्ञं कुलीनं शूरं च
 दक्षं दातारं मेव च॥ कृतज्ञं वृते मते च कष्टनादुरिगुधाः॥ आर्जितं पुरुषा नैव सौमं करुणं देहिता॥ स्थूलं

कर्मकुशपतिः कर्मदर्शनेनैव निजुपादिद्वैतसंवालेण कर्मदर्शने ॥ सोऽयं काष्ठीणिपश्येत्समैरेव त्रिभिर्वि
 तः ॥ सभा मे वप्रविश्यां मांसी न स्थित एव वा ॥ अस्मिन्देशे निधी दंत विप्रावेद विदस्वज ॥ राज्ञश्च ब्रह्मतो वि
 दान् ब्राह्मणसो सना विदुः ॥ धर्मी विद्वत् धर्मसंज्ञा ज्ञेय पतिष्ठते ॥ अल्पं वास्य निदंतेति विद्वान् सत्रस
 नासदुः ॥ सभावानं प्रवेष्टुं वां वक्तव्यं वा सत्रे जसं ॥ अयुनन्विबुवन्वापिनरो भवति कित्तिषी ॥ यत्र धर्मो यधर्मेण
 सत्यं पत्रान्तेन च ॥ ह्यस्य ते प्रह्ममाणो नो हतास्तत्र सभासदः ॥ धर्म एव हतो हति धर्मे रद्धानि रक्षितः ॥ त
 स्माद्र्मेन हतं व्यामाजो धर्मे हतो वधीनः ॥ वृषो हि जगवान् धर्मस्तस्य यः कुरुते चलो ॥ दृषन्ते विदु देवा स
 स्माद्र्मेन तलोपयेत् ॥ एक एव सुदृढर्मे निधने पनुजाति यः ॥ सभा शीरेण सभं नाशं सर्वमस्य धर्मो यति ॥ पादो
 धर्मस्त्यक्तरीरपादः साक्षिण मयति ॥ पादः सभासदः सवीक्षन् पादो राजानमश्नति ॥ राजा भवैत्यनेनास्तु
 धर्मस्य ते सभासदः ॥ एनामश्नति कर्तारं निदो ह्यत्र निधये ॥ ज्ञातिमात्रेण जीवीस्त्वाका मेत्या द्वासा बुक्
 धर्मप्रवक्तान् पतेर्नुशुद्रकथं चन ॥ जस्य श्रद्धास्तु कुरुते राशो धर्मविवेकनो ॥ तस्य सीदति तद्राष्ट्रं पंके गो रि

वपश्यतः ॥ यत्राष्ट्रं द्रव्यं यिष्टं नास्तिका क्रांतमिदं ॥ विनस्य पाशुतत्कस्तुं दुर्गिहं व्याधिपीडितं ॥ ध
 र्मासनमधिष्ठानं सेवीतां गः समाहितः ॥ प्रणम्य लोकपालं मया कर्मदर्शनमारभेत् ॥ अर्पिन् यी बुजो बु
 ध्वाधर्माधर्मो च केवले ॥ वणी क्रमेण सवीणिपश्येत्काष्ठीणि कर्षिणं ॥ वाद्यैर्विभावे मङ्गि गौ जीवमंतर्ग
 तेनृणां ॥ स्वर्वाणि गितां कोरश्च द्रुषा चेष्टितेन च ॥ आकारे रिति तेर्गत्या वेष्ट्या भषितेन च ॥ निवव क्रविका
 रैश्च गृह्यते भर्गते मनः ॥ बालदाद्यादिकरिक्थे तावत्रा जातु पालयेत् ॥ पावसस्यासमावेत्तो याव द्वातीते श्रे
 शवः ॥ वशां पुत्रास्तु चैव स्याद्द्रव्यं नि कुलसु च ॥ पतिवता सुचस्त्रीषु विधवा स्वातुरा सु च ॥ जीवेती मां
 तुता सोमे हरिषुर्वधिवाधने ॥ तान्निशिष्मा नृचौरदंडेन धार्मिकं पृथिवीपतिः ॥ प्रनष्टस्वामिकं द्रव्यं सु
 जायं धं निधापयेत् ॥ अवीकृ-प्रधानं हरेत्सामी हरेत्परतोत्तपः ॥ मनेदमिति ज्ञात्वा सो नित्यो ज्यो यथा वि
 धिः ॥ संपाद्य रूपं संख्यावी स्वामी तद्वममर्हति ॥ अवेदं यन्नष्टस्य देशका लोचतवत् ॥ वर्णं रूपं प्रमाणं च
 तत्समं देउमर्हति ॥ आदवीता यध्वजं प्रनष्टाधिगता नृपः ॥ दशमे द्वादशं वापि सतां धर्मं मनुस्मरन् ॥

धनश्रद्धागतं द्रव्यं तिष्ठेयुः केरधिष्ठितं॥ यो स त्रयोरात्रं गृहीयात्तत्राज्ञं नैव धातयेत्॥ ममेदमिति यो ब्रूया
 निधिं संतो न मानवः॥ तस्या ददीत षड्गंगा राजा दशमेव वा॥ अन्तर्तु वद न दंश स्वविजस्याशम एमं
 ॥ तस्यैव वानि धनस्य संख्या व्याप्य सी कलां॥ विद्वांसु बालाणां दंशं पूवी पनिहितं निधिं॥ अशेषतो प्या
 ददीत सर्वस्याधिपति हिंसः॥ यत्तु पश्यन्ति धिरा राजा पुराणं लिहितं किं तौ॥ तस्माद्भिजे प्रोदत्वा प्रमदं कोशे
 प्रकल्पयेत्॥ निधीनां हि पुराणां नाधातुना मेव च किं तौ॥ अर्धं गायुः दद्यात्तत्राज्ञा भूमेरधिपति हिंसः॥
 दातुं सर्ववर्ते प्रोराज्ञा चोरा दत्तं धनं॥ राजा तु पृथक् जानन् श्वारस्यान्नाति किल्बिषं॥ जाति जान पदान्ध
 मीन श्रेणी धर्माश्च धर्म विद्वांसमी द्य कुल धर्मश्च धर्म प्रतिपादयन्॥ स्थानिक मी ति कर्म तौ हरे
 संतोषि मानवाः॥ प्रियान वंति लोकस्य सत्त्व कर्मण्यवस्थिताः॥ नोत्पादयेत्स्व सं कार्य राजा वा अस्य
 रुषः॥ न चाप्रापित मन्त्रे तर्गसे तोर्थं कथं च न॥ यथा न ज्ञात स्य कथार्थं मन्त्रस्य मग्न्युपदे॥ न ज्ञेय पात्रमा
 नेन धनं॥ ॥ ३६ ॥

शपथे श्रुत्वा॥ समस्मान्निविदिता चारान्निर्ज्ञाता धीरश्चक्रे चक्रे॥ ब्रूहीति बालाणामुच्छेत्सं ब्रूहीति पा
 र्थिवं॥ गोबीजकं च नैव श्रुत्वा दं सर्वं सुपातके॥ ब्रूहीति यस्मै तालोका ये च स्त्री बाल धातिनः॥ मित्र दुः
 कलावमन्यसे॥ नित्यं स्थिते ते सद्यो पप्रणपपिदिता मुनिः॥ यो गो वैव स्वतो देवो यस्तु वै
 ब्रूहीति स्थितः॥ तेन वेद विवादस्ते मागंगा मा कुसुते मः॥ न गो मुडः कपालेन भिदा धी कुमि पासितः॥ अर्धं
 शत्रुं हं गच्छेद्यः सा न न ते वदेत्॥ अवा किरा स मस्य धे किं त्विमी नरकं पतेत्॥ यः प्रज्जवितं चक्रे यात्
 षः स नू धर्मे न श्रयेत्॥ अथो मत्प्राप्ति वा प्राति कं टकैः स न रु स ह॥ यो ७ प्रापते यै बै कल्प मप्रत्यक्षे स नो
 गतः॥ यस्य विद्वान् हि वदतः क्षेत्रज्ञो नाभि शं कते॥ तस्मान् न देवा अस्मा संलोके न्य पुरुषं विदुः॥ जावतो वा
 धवा ब्रह्म स्मिन् हति सा के प न ते वदन्॥ तावतः संखा ज्ञात स्मिन् नृणो मा नुष्य विदुः॥ पंच पद्मान ते हति
 दशा हति वा न ते॥ शत मश्वा न ते दंति सहस्रं पुरुषा न ते॥ हति ज्ञाता न ज्ञातो अहि रापा र्थं न ते वदन्॥ स
 र्वं भस्म न ते दंति मास्म न्भस्म न ते वदी॥ अशुभं मि वदित्याहुः स्त्रीणां नेमे च मे युगे॥ अत्रैषु चै वरत्नेषु सर्व

धृष्टमनेषु च॥ एतान् दोषान् वेदात्सवानन्ततः प्रामये॥ यथाश्रुतं मया दक्षं सर्वमेवाजसावद॥ गोरक्षकान्
 वाणिज्यकांस्तथाकारुण्यश्रीलवान्॥ मेष्मन्वाधुनिकं मेव विप्रासूद्वदधरेत्॥ तद्वदन्धर्मतिथिषु
 जानन्नप्यन्यथानरः॥ न स्वर्गं च वते लोका देवी वा च वदतिता॥ श्रद्धाविद्वत्त्रिविप्राणां यत्र ततो जेवघ
 धः॥ तत्र वक्तुममनन्ते तद्विस्तारं द्विष्यते॥ वगैरेव तेष्वनन्तं भिन्नं जैरस्ते सरस्वती॥ अनन्तस्मिन् सप्तस
 कुवीरानिष्ठति परा॥ कृष्णं देवीपि कुङ्कुमाद्युतममोजया विधि॥ उदितृचावां वारुणा वचनोद्येवते
 नवा॥ तत्रिपद्मादब्रुवता ह्यमणादिषु नरगंद॥ तदृणां प्राज्ञात्सर्वं दशवधं च सर्वं त॥ यस्मिन्
 श्रीयेत सत्ता एतु कृत्वस्मिन् दिनाः॥ रोगा निवृत्तिं परं एतदप्यदमेव च॥ असादिके कृत्वयेषु
 श्रियो विवद नानाः॥ अविदंस्तत्तत्सत्यं शपथेनापि लभ्यते॥ महर्षिभिश्च देवेभ्यश्च कायां च शाय
 याः कृताः॥ वशिष्ठश्चापि शपथं शपथेन वने तपः॥ नृपाश्च शपथं कृत्वा स्वल्पेन च नरेषु ध॥ दृष्टादिश
 पथं कुर्वन्नेत्येव हविर्न शति॥ कामिनीषु विवाहेषु गवो नुक्तेत्येवमेव॥ ब्राह्मणाभ्यवपत्तो च शपथे

७९

नास्ति पातकं॥ सत्येन शापमेद्विप्रं कृत्विषं वाहनायुधैः॥ गोविजकां च नैवैषं श्रद्धां सर्वं सुपातके॥ अग्निं वा
 हार्येन मधुवैर्नन्निमज्जयेत्॥ उत्रारस्य वाये न शिरीसि स्य शक्तिरुथक्॥ मणिश्चेन हरत्यग्निं शपो नो नृ
 कृमेति च॥ न चाग्निं शक्तिप्रसेज्ञः शपथेषु चि॥ वसस्पृशितस्य पुत्राश्चात्रा मवीक्षसा॥ नाग्निं द
 दाहरोप्यपि सत्येन जगत्तथा॥ यस्मिन् मस्मिन् विवादे तु कोऽसाक्षो कृतं भवेत्॥ तत्र कार्यं निवर्तितुं कृतं
 चाप्यकृतं भवेत्॥ लोभान्मोहादयमनेया कामांको वा तेष्वेव च॥ अज्ञानात्तुलना वात्र साष्टमित्यनुमते॥ एषा
 मन्त्यतमं स्थानेन साक्षमन्ते वदेत्॥ तस्य देवविशेषां सुप्रवक्ष्यामि तु वक्षः॥ लोभात्सहस्रं देवस्यान्मोहात्
 वैतुसाहसं॥ भयाद्धर्मो द्योतः प्रातृर्वचतुर्गुणं॥ कामाद्दशगुणं पूर्वं कोयात्तु त्रिगुणं पर॥ अज्ञानाद्दशो
 वृक्षैर्वालि स्यात्कृतमेव तु॥ एतानाहुः कोऽसाक्षो कृतं शम्भो विधिः॥ चर्मस्यावधिवार्यमर्चनं निधमा
 यच॥ कोऽसाक्षो कुवीरानिष्ठं वणिधर्मिको नृपः॥ प्रवासमेदं उचितं ब्राह्मणं तु विवासे त॥ दशस्याना
 निदं उस्पृशन्तु सान्नुवो ववीत्॥ त्रिषु वर्णेषु तानि सूर्यं तो ब्राह्मणं वजेत्॥ उपस्थं तु दरेजि काहं सोपादे

चपंचन॥ वल्लुग्रीसाचकोणचधनदेहसुखेवज॥ अतुवधंपरिज्ञादशकालोचतत्तत॥ सारापराधावा
 लोच्यदंडेदंडोपातेने॥ अधर्मदंडनेलोकेपशोष्कीर्तिनाशन॥ अस्वयंचपरत्रापितस्मात्तत्परिव
 र्जमेत॥ अदंडाचंदेउमनूराजादेआश्वेवाप्यदंडन॥ अमशोमहदात्रोतिनरकचेवगच्छति॥ वाग्दंडे
 प्रथमंउमीद्विउततनेतरं॥ तृतीयेधनदंडेउवधदंडमतपरं॥ वधेनापिमदलेननिग्रहीतुनशक्त्या
 त॥ तदेष्टुसर्वमप्येतत्प्रखेजीतचतुष्टय॥ लोकसंयवहाराधंघाःसंज्ञाःकथिताभुवि॥ ताम्ररूपसुवर्णनाताः
 प्रचक्षाम्यशेषतः॥ जालांतरगतेभानोमत्सृज्यदृश्यतेरजः॥ प्रथमतस्तुप्रमाणानां त्रसरेणुप्रचक्षते॥ त्रसरेण
 योष्टेविज्ञेयमालिकैकापरमाणुतः॥ तारांजसर्पपंक्तिस्तेत्रयोगोरसर्पपः॥ सर्पपाषड्मनोमध्यस्थिवत्ते
 वकुलले॥ पंचकुलालिकोमाषसंतुवर्षसुखाश॥ पलेसुवर्णश्चत्वारपलानिधरणेदश॥ द्रुकुलेस
 मयतेयिज्ञेयारूपमाषक॥ तेष्टोडशस्याधरणेपुसण्यैवराजत॥ कार्ष्णीयसुविज्ञेयस्तान्निजःकार्ष्णिकः
 पणः॥ धरणादिदशज्ञेयःशतमानुसुराजत॥ चतुःसुवर्षकोनिकविज्ञेयसुप्रमाणतः॥ पणानां दशते

साध्वेप्रथमसाहसकृत॥ प्रथमयंचविज्ञेयःसहस्रत्वेवचोर्त्मतम॥ ऋणोदेनेप्रतिज्ञातेपंचकंशत
 मर्हति॥ अपरुवेतुद्विगुणंतमनोरतुशासनं॥ वशिष्टविहितोवृद्धिस्तत्रेदितिवर्द्धनी॥ अशान्तिनागंठकी
 मात्मासाध्विषिकशतेद्विकंशतंवाग्द्वीयासताधर्ममनुस्मरन्॥ द्विकंशतंहिदृक्कानोतभवत्यर्थकि
 ल्विधी॥ द्विकंशिकंचतुष्टयपंचकंशतंसमं॥ मासस्पृष्टिगृहीयाधर्मीनामनुपूर्वश॥ नत्वेवाधोसा
 पकारेकोसीदीद्विमाष्टुयात॥ नवाधेःकालसंरोधानिसर्गस्तिनविक्रयः॥ ननोक्तयोःकवलादधि
 तुंजानोवृद्धिमुत्तजत॥ मूल्येनतोयवत्तेनमाधिसिनोत्पयामवेत॥ आधिश्चापनिधिश्चाभोनकाला
 त्यज्यमर्हते॥ अपरुहर्षो नवेतोतोदीर्घकालमवस्थितो॥ सेवीत्याधुष्टमानानिनमश्नपतिकदाचन॥
 धनुतुष्टावन्त्यामश्चदम्यःप्रपुष्टे॥ यत्किंचिदशवर्षाणिसेनिचोपेद्विधनी॥ भुज्यमानेपरेसुखी
 नसतस्तुमुमर्हति॥ अत्रउच्चैर्दोर्गोविषयावास्युष्टे॥ मन्त्रेष्टावत्तराजोकातद्वनमर्हति॥ आधि
 सीताबालिध्वंतनिक्षेपोपनिधिस्त्रियः॥ राजस्वोत्रियिदम्यनोपनोगेनजीर्णते॥ मःस्वामिनाननुज्ञाते

माधुं केविच कृण॥ तेनादृष्टिर्जोक्त्या तस्य जोगस्य निःकृतिः॥ कुसीदवृद्धिर्देयुः पुनामेति सकृदहितं॥
 धायेमदे लवे वा स्येति॥ कामनिपेवता॥ कृतानुसारादधिक्यमतिरिक्तानसिधतिः॥ कुसीदपुनानु
 स्तेपेचकं शतमहेति॥ नाभिसोवसरी कृद्धन चादिष्टा विनिहिरत॥ चक्रं वृद्धिः कालिका चकारिता कादिका च
 जा॥ मरणदातुमशक्ताः कर्तुनिष्ठे तु नृकृजा॥ सदा तानिर्जिता वृद्धिं करणं परिवर्तयेत्॥ अदशी जित्वा
 तत्रैव हिरण्यं परिवर्तयेत्॥ प्रावती संजवे वृद्धिं सा तावती दातुमहेति॥ चक्रं वृद्धिं समास्तु देशकालस्य
 वस्थितता अतिक्रामे देशकालौ न तत्फलं वाप्नुयात्॥ समुद्रमानुष्या देशकालार्थे दर्शिनः॥ स्यापये
 तितुजा वृद्धिं सा तत्राधिगमे प्रति॥ मोक्षस्य प्रतिभूतिश्चेददर्शनो मे हमानवः॥ अदर्शयन्स ते तस्य प्रण
 येत्स्वधनाद्ये॥ प्रातिभास्यं दयादानमात्रिकं सोऽस्मि च यत्॥ देउलुङ्क्ता वशेषं च न पुत्रो वा तु महीति ७३
 ॥ दर्शनप्रातिभास्ये तु विधिः स्यात्पूर्वबोदितः॥ दानप्रतिभुविप्रेते दानादानपि दापयेत्॥ अदातरिषु
 न हीता विज्ञातवृत्तां च॥ पश्चात्प्रतिभुविप्रेते परीक्षेत्कनहृत्ना॥ निरादिष्टधनस्यैव प्रतिभूत्य

दले धनं॥ स्वधनादेव तद्व्यानिरादिष्ट इति स्थितिः॥ मत्तो मत्तान्तीध धाने वीलेन स्य विरेणवा॥ असेवन्न क
 तश्चैव व्यवहारे न सिध्यति॥ सत्यानना धाने वीलेन स्य विरेणवा॥ असेवन्न क
 वहारिकात्॥ जोगाधमनविक्रीतं जोगदानप्रतिग्रहं॥ जत्र बाण्युपधिपश्येत्तत्सर्वं विनिवर्तयेत्॥ अ
 हीता मदिन एस्याकुटुंबे च कृतो मयः॥ दातव्यं वा धनं स्यात्प्रविनैरपि स्वतः॥ कुटुंबार्थं धनीनापि
 व्यवहारं जमाचरेत्॥ स्वदेशे वा विदेशे वा तं दानं विचालयेत्॥ बलाद्वत्ते वलादुक्तं वलाद्यञ्च पिलेखितं॥
 सर्वान् बलकृतान् धनकृतान् मनुजं वीत॥ त्रयः परार्थे क्रियन्ते साक्षिणः प्रतिभूकुलं॥ चत्वारस्तप
 नीयेते विप्रश्चान्मोवति कृत्वा॥ अनादेयना ददीत परिकीर्णोऽपि प्राप्यिव॥ न चादेयं समुद्रोऽपि सूक्ष्ममप्य
 र्यं नुत्सजेत्॥ अनादेयस्य वा दानादादेयस्य च वर्ज्यम्॥ देवस्यैव प्राप्ते रत्नं सत्रे त्यह वनं श्रुतिः॥
 स्वधनाद्गर्भसंसर्गादुर्वलानां चरदणान्॥ वलं सैव ज्ञाते रत्नं सत्रे त्यह वनं श्रुतिः॥ तस्माद्यमं स्वस्वामी
 स्वदेहि त्वाग्निमाग्निमे॥ वर्तते तज्जप्यता दृष्टा जितक्रोधा जितद्विषः॥ मस्तु धर्मण कानीति कुदीनी

हानराधिपः॥ अविगतं दुरात्मानं वशं कुर्वति शत्रवः॥ कामक्रोधो च संयम्य मोक्षार्थं धर्मेण पश्यति॥ प्र
 जास्तमनुवर्तते स सुदुर्निवसिधवः॥ यसाधर्मं ते ह्येतेन वेदयेन्निकं नृपः॥ सराज्ञावतु नो गदातमस्त
 स्मृतं व्रते॥ कर्मणापि समं कुर्मो नृनिका माधर्मिकः॥ समो वरुणं ज्ञातिश्च दद्यात्के जास्तं वने॥
 अनेन विधिना राजानिषो विवदतां नृणां॥ साक्षिप्रत्यक्षसिद्धान्तिका र्णानां नृणां मेत॥ कुलजे वृत्ति
 संपत्ते धर्मज्ञे सत्यवादिना॥ महापक्षि च निर्याये निक्षेपं निक्षेपे दुःखः॥ योजयानि क्षेपे द्वे सौममयं
 यस्मैमानसं न वः॥ सतेष्वेव गृहोत यामपादो जसपाग्रहः॥ मोक्षि क्षेपं माच्यमानो निक्षेपुर्न प्रयच्छ
 ति॥ स माच्यः प्रादुर्वाकेन तस्मिन् क्षेपे सुरसंक्षिप्तो॥ समदिप्रतिप्रद्येत यथाप्यसंयमो कते॥ न तत्र विद्य
 ते किंचिद्यस्यैरानिभूज्यते॥ तेनान दद्याद्यदि तु तद्विरूपेण यथापि विधि॥ उपसंगृह्य दायः स्यादिति ध
 र्मस्य धारणा॥ साक्षिनावे प्रसिद्धिर्निर्विघ्नो रूपं समन्विते॥ अपदेष्टोऽयमस्य स्पष्टिरूपतेषु तत्त्वतः॥ नि
 क्षेपोपनिपत्यं न देतो प्रत्यनेतरे॥ नश्यते विनिपाते तावन्निष्पाते त्वनाशिनो॥ स्वयमेव तु मोदयात् ७४

तस्य प्रत्यनेतरे॥ न सराज्ञाभिजोक्तो यो न निक्षेपुः स्वर्गं वेधुभिः॥ अकुलनेव वान्निक्षेपमर्थं ज्ञातिपूर्वकं वि
 चार्यतस्य वा वृत्तां ज्ञेयं परिसाधयेत्॥ निक्षेपे खेव सर्वं कुविधिः स्यात्प्रतिसाधने॥ समुद्रनाशु जात्किं
 विद्यदितस्मान्न संहरेत्॥ चौरैर्दत्तं जलेनोत्प्रणिना दग्धमेव च॥ न दृढा दग्धदितस्मात्सन सेहुरतिकिंच
 न॥ निक्षेपस्यापहृत्तरमनिक्षेपारमेव च॥ ता बुभो चौरवत्यास्यो दाप्यो वा तस्मिन् दमे॥ निक्षेपस्यापहृत्तरं
 तस्मिन् दापयेद्दमे॥ तेनोपनिषिद्धत्तरमविशेषेण पार्थिवः॥ उपधाभिमुखः कश्चिस्वरद्वयहरे नृपः॥ स
 सहाजः सहतयः प्रकाशे विविधैर्वर्धैः॥ निक्षेपोऽयः कृतो येन मावोऽस्वकुलसन्निधौ॥ तावानेव स विज्ञेयो
 विबुधैर्दृष्टमहति॥ निषोदायः कृतो येन गृहीतो मिथ एव वा॥ मिथ एव प्रदातव्यो यथा दामस्तथा य
 हः॥ निक्षेपस्य धनस्येवं प्रीत्यापनिहिते स्पृहः॥ राजा विनिर्णयं कुर्मो दक्षिण्यन्मास धारण॥ विकीर्णते
 परस्मै लोका मीस्वाम्य संमतः॥ न तन्नेतसा द्वातु सेनमस्तेन नाभिनिना॥ अवहोर्जा नैवैवैव सान्वयः
 य उद्गते दमे॥ विरब्धेन वसरः प्राप्ता स्याच्चैरकिं विधिः॥ अस्वातिना कृतो यस्तु कृतो विक्रय एव वा॥ अक

तः स तु विज्ञेयो यवहारैः यथास्थितिः ॥ अनेन विधिना शास्त्रं कुर्वन् स्वामिं विक्रयते ॥ अज्ञानात् ज्ञानं पूर्वं तु
 चोरवद्वड्महति ॥ स नो गोदृष्टते राजानास्तिकालं भते धनं ॥ नान्यदप्येन संसृष्टं सृष्टं विक्रयमहति ॥ न सा
 वश्येन चान्नं तेन दूरेन तिरोहितं ॥ अस्यां च दूरीयित्वा न्यायोक्तं कन्याप्रदीयते ॥ उज्जैत एकमुल्लेखं न ह

१५

॥ इतं विद्यते मृतं ॥ क्षीने पुरुषकारेण प्रदद्यात्पालं एव तु ॥ विद्युस्य तु दत्तं चौरैर्न पालोदातुमर्हति ॥ यदि देशो च का
 ले व स्वामिनः स्वस्य शंसति ॥ कर्णे चर्म च वालांश्च वसिस्त्रा यूनिरुचनां ॥ पशुस्वामिश्च दद्यात्तु मृते श्वगानि दशमे
 त् ॥ अज्ञाविकेतु संसृष्टं कैः पालेत् न भवति ॥ यो प्रसह्युक्तो दन्यात्पाले तत्किं लिख्यं भवेत् ॥ तासां च देवमज्ञानो च
 रतीनां नियोक्ते ॥ माधुस्यत्युक्तो दन्यान्पालसत्रं किं लिखी ॥ भवः शतं परिहारी ग्रामस्य स्यात्समततः ॥ ग्रामा
 मातास्त्रयो वापि त्रिपुरा नगरस्य तु ॥ तत्रापरिवृत्तं भूमिं विहिंसुः पशुको यदि ॥ न तत्र प्रणयेद्दुन्दुपतिपशुरङ्गि
 णां ॥ दत्तं तु तत्र कवीतमाशुद्धा वलोकयेत् ॥ शिष्टं च वारं तस्य विसृज्य करमुखातुगं ॥ पथि के त्रे परिहृते ग्रामा
 नीयेष्य वायुनः ॥ स पालः शतं देडा विपालान् चारणे त्यस्तु ॥ के त्रे खन्येष्टु पशुसपादपणमर्हति ॥ स
 र्वत्र तु स दोदमः के त्रिकस्येति धारा ॥ अनिर्दिशा हांसासतां दृष्टान् देवपशुं जया ॥ स पालान्वा विपालान्
 वानदद्यात् मन्त्रव्रवीत् ॥ के त्रिकस्येत्येदं श्रुत्वा भागदृशुणा भवेत् ॥ ततो द्विदं ये मृत्पात्रा नाम ज्ञानात् के त्रिकस
 त् ॥ एतद्विधानमर्हति श्रुत्वा के त्रिकः पृथिवीपतिः ॥ स्वामिनां च पशूनां च पालानां च व्यतिक्रमे ॥ सीमा प्रति समुत्पत्ते

विवादेयाममोर्द्धो॥ ज्येष्ठमासिनलेसीमा सुप्रकाशेष्टुसु॥ सीमावृत्तं सुकुवी तन्यगोधाग्रय किशका
 न॥ शाल्मलीपालतालांश्च दीरिणश्चैव पादपान्॥ युत्मान्वेष्टुविविधान् शमीवल्लीस्थलानि च॥ सरान्
 कुञ्जकगुल्मीश्च तथा सीमाननशति॥ तडागास्तुदपाननिवाप्यप्रस्रवाणनिच॥ सीमासंधिषुकाजीलि
 देवतामतनानिच॥ उपवृत्तानिवास्याति सीमालिङ्गानिकारयेत्॥ सीमाज्ञानेन यावीक्ष्यनित्यलोके विपजने
 अशमतोस्वातिगोवालात्सुधान् जसकपालिका॥ करीषमिष्टकोगारांशकैरावालुकास्थाना॥ यानिचैव प्रका
 राणिकालाङ्गुलिर्न न दूयेत्॥ तानि संधिषु सीमायाम् प्रकाशानिकारयेत्॥ एते हि जनेन ज्ञेयाः सीमा राजा विवदमा
 नजो॥ पूर्वमुत्थातु सततमुदकस्यागमेन च॥ यदि स शम एव स्येति गाना मपि दक्षिणे॥ साहिप्रत्यक्ष ए
 वस्यासीममा - वधिनिर्णये॥ ग्रामे मकुञ्जलानां तु समं दे सीमसाक्षिणः॥ प्रष्टव्याः सीमलिङ्गानि तयोश्चैव विप
 दयेत्॥ नो॥ तेष्टुसुप्रकाशेष्टुसु समसाः सीमनिश्चये॥ निवन्धीत - यासीमा स कीञ्चैव नामतः॥ चिरोभि
 से गृहीत्वा द्वौ च निवेष्टारक्तवाससः॥ मुकुते शयितौ खैर्त्वेन जेष्टुसां समं जसे॥ यथोक्तेन यन्तस्तेष्टुमेतस

७६
 १५

त्यसाक्षिणः॥ विपरीतेन मंतस्तु दाप्याः स्फुटिशतदमा॥ साक्षभावे च चत्वारो गामाः सीमा तवास्मिन्॥ सी
 नाविनिर्णयं कुर्वन् प्रमत्तराजं संनिधौ॥ तामतानामनावेतु मोलानां सीमसाक्षिणः॥ महीनानाप्यन्वेये
 शतपुरुषान्वनमोचरान्॥ आधानं शकुनिका नोपानूकेवर्तमानं लखानकान्॥ यालयाहानुष्टुतीन
 यांश्च वनगोचराश्च॥ तेष्टुसुप्रकाशेष्टुसीमासंधिषु लक्षणं॥ तत्र यास्यापदे जाजाधर्मैकग्रामे मो
 र्द्धो॥ द्वे त्रुपतडागानामारामस्य एव सच॥ सामन्तप्रत्ययो ज्ञेयः सीमासेतुविनिर्णयः॥ सामन्ताश्च
 मषात्रुषु सेतौ विवदतां नृणां॥ सर्वेष्टुप्रकृष्टप्रकृष्टेष्टुद्वारा ज्ञानधर्मसमाहृतः॥ एते तडागमामेष्टु
 वाजीप्रयाहरन्॥ शतानिपेच डंडाः स्यादज्ञानाद्विशतोदमः॥ सीमायामविषयाणां स्वयंराजैव धर्म
 विदः॥ त्रिदशैकमिकेषां उपकारार्थं दिशस्थितिः॥ एषोखिलेनाभिहितो धर्मः सीमाविनिर्णयः॥ अतः
 प्रवक्ष्यामि वाक्यास्य विनिर्णयः॥ शतं ब्रह्मणमाकुशहृत्त्रिजोदं उमहति॥ वेश्णे ह्यर्द्धशतं देवाष्टप्र
 वधमहति॥ पंचाशद्ब्रह्मणो देवाः द्वित्रिंशद्विंशसोऽत्रिंशसो॥ वेश्णे स्यादष्टपंचाशत्तत्तदं दशकोदम

॥समुत्कर्षपक्षीभांविप्रवदंडकल्पना॥राजस्यवैश्वराणावधुवर्कमितिस्थिति॥विप्रद्वित्रिजव
 कार्थदेवराजस्यवैश्वराणा॥वैश्वद्वित्रिजोऽविप्रवदंडवैश्वराणा॥सधमवर्णद्विजातीनांदादशौ
 बयमि क्रमे॥वादेखवचनीमेक्षुतदेवद्विगुणैर्नवे॥एकजातिद्विजातितुवांवादाहणमाक्षिपन्॥जि
 क्रामाःजालुमाक्षेदेजयन्यजनवोदिसः॥नामजातिग्रहंलेषामभिद्रोहाकुर्वतः॥निखेजोऽमेध
 शं कुर्वन्नामेदशंगुलः॥धर्मेपदेशंदेयविप्राणामस्यकुर्वतः॥तप्तमासेचयेत्रैलं वक्रेशेत्रेच
 पार्थिवः॥श्रुतेदेशं चजातिचकर्मशारीरमेवच॥वितथेतब्रुवन्दर्पाद्विप्राः॥स्माद्विप्रातंदमं॥काण
 मवाप्यश्रखंजैवाध्वंवापितथाविधं॥तप्येनाभिब्रुवन्दर्पादंडकाधीपणावरं॥भ्रातरंपितृजाया
 भ्रातरंतेनमेगुरुं॥आहारमन्त्रशतंदाप्यःपेषानं च ददुर्गु॥ब्राह्मणद्वित्रिजः॥भ्यातुदंडकार्थेविनाज
 ता॥ब्राह्मणसाहसः॥वैश्वद्वित्रिजेचैवमध्यमः॥विट्शूद्रयोरेवमेवस्वजातिप्रतिपत्ति॥क्षेदवज्ज
 प्रणमतेदंडस्वविनिर्दिष्टः॥पतितंपतितेस्तुक्ताचौरचोरविवापुनः॥वचनाहृत्यदोषस्याक्ति

३७

य्यादिदीप्ततां ब्रजेत्॥एवंदंडविधिःकुस्त्रोवाक्पारुष्यस्यतत्त्वतः॥अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दंडपारुष्यनिर्वा
 ये॥येन केनचिदंगेन हिंस्याच्चैवैश्वमेतजः॥क्षेत्येतत्तदेवास्पतन्मनोरनुशासनं॥पालिभुज्यमदंडे
 वापालिश्चेदनमर्हति॥पादेन प्रहरणकोपात्पादश्चेदनमर्हति॥सहस्रनमजिप्रभुसुखं कृष्टस्याव
 कृष्टजः॥कक्षाकृतोकातिवीर्यस्त्रिजवास्यावकर्तयेत्॥अबनिश्चवतोदपीध्रुवोष्णोदयेन्यपः॥म
 वमृचमतेमदमवमर्हयेतोऽगुदे॥कोशेभुगृह्णतोहसोक्षेदेमेदविचारयत्॥पादेकोहीटिकायाचग्रीवा
 योदृमणोश्च॥त्वग्मेदकःशतदंडोकोदितस्यचदशकः॥मोसप्रेजातुषट्चिकानुप्रदायास्त्वस्यि
 मेदः॥वनस्पतीनां सर्वेषामुपनो गजयोजया॥तपातथादमःकार्थे हिंसा मिति धारणा॥मनुष्या
 णामप्यनां च दुःखाजघ्रहतेमिति॥अथायथा मरुदुःखेदंडकुलीतथा तथा॥अगावपीडनानां च वराणां
 णितलोकाया॥समुत्थानम्यजदाप्यः सर्वदंडप्रथापिवा॥द्व्यालिहिंसायोमस्यज्ञानतोऽज्ञानतेपिवा॥
 सतस्योत्पादयेत्पुष्टिराज्ञेदद्याच्चतसरे॥चर्मचारिकेनोदुष्काष्ठलोचमजेक्षुच॥मृत्नासेचभुणे

धी

चक्रायेन न सेवे मेवं कर्म सि शाधि मां ॥ संयेना दध मुश लं ल गू डं वा पि खा दि रं ॥ शक्तिं वो न जत सी द्या मा
 य स दे ड मे व वा ॥ शा स ना द वि नो द्वा द्वा से न से जा दि सु च त ॥ अ शा सि त्वा तु ते रा जा से न स्या न्ना ति किं त्वि व
 ॥ अ न्ना दे भू ण क्ष हा म हि प त्वा भा र्जा प चारि णी ॥ गुरो दि ष्य श्र वा ज्य श्र से ना रा ज नि कि त्वि व ॥ रा ज नि ध
 त दे ड स्तु क्त्वा पा पा नि मा न वा ॥ निर्म लाः स्व मि यो ति सं त सु क्ति नो म य ॥ य स्य रं क्तु ध त्कु पा नू र रे
 दि द्या त्र य प्र पा ॥ स दे डं प्रा न्नु या न्मा र्ग त त्त्र त स्मि न्स्मा ह रे त ॥ धान्ये द श भ्यः क्ते भ्यो ह र ते भ्य धि के व थ ॥ सु व र ति ज ता दी
 शेषे का द श गु णे दा ष्य स स्व च त व्र न ॥ म था ध रि म मे सा नो श ता द ष्य धि के व थ ॥ सु व र ति ज ता दी
 ना मु त्त मा नां च वा स सो ॥ पंचा श त स भ्य धि के ह स के द न मि ष्य ते ॥ शेषे का द श गु णे दा ष्य स स्व च त व्र न ॥ म था ध रि म मे सा नो श ता द ष्य धि के व थ ॥ सु व र ति ज ता दी
 ल्य ये त ॥ उ रू षा णां कू ली मा नां ना री णां च वि शेष तः ॥ अ स्था नां च व र ता नां ह र णे व ध म इ ति ॥ म रु प
 मृ तां ह र णे श स्त्रा णां मे ष ध स्य च ॥ काल मा सा य का र्ग च रा रु दे उं व क ल्य ये त ॥ गो मृ त्वा लु ण सं स्था सु
 ध रि का य म् अ ने द ने ॥ प स्य नां ह र णे च व स द्यः का र्गो द्वि पा दि क ॥ स्त्र क र्ग स कि ए वा नां गो म य स्य गू ड

स्य च ॥ द ध्नः की र स्य त कृ स्य पा नी य स्य त ण स्य च ॥ वे णु वै द ल भां ग नां ल व णा नां त थै व च ॥ मृ म मा नां
 च ह र णे मृ दो भ स्म न ए व च ॥ म त्स्या नां प क्षि णां च वे त ल स्य च घ त स्य च ॥ मां स स्य म धु न श्वे व ज्ञा म
 त्प श्रु सं न वां ॥ अ न्ये षां चे व मा दी नां म द्या नां मो द न स्य च ॥ प क्रो द्वा नां च स र्वे षां त न्म त्स्या दि मु तां द म ॥
 पु ष्य शु ह रि ते धान्ये गु ल्म व त्सी ल ता सु च ॥ अ त्ये ष परि पू ते षु दे उ स्या सं च कृ ल लः ॥ परि पू ते षु धान्ये शु
 शा क मृ ल फ ले शु च ॥ नि र त्व ये श तं दे ड सा न्व ये द्र श तं द म ॥ स्या सा ह सं द न्व य व त्र स न के र्ग ज कृ त
 ॥ नि र त्व ये भ वे त्ते यं कृ त्वा प च्य ते च य त ॥ य स्ये ता न्यु प कृ ता नि द्र व्या पि से न ये न रा ॥ त मा य दे ड मे प्रा
 जा य श्वा मि चो र ये हृ हा रे ॥ ये न ये न य थो गे न से ना न्द्रु बि च्छ ते ॥ त त्ते व ह र त्त स्य प्र त्या दे शा न प थि वि
 ॥ पि ता वा र्ग्य सु द मा ता भा र्जा पु त्र पु रो हि त ॥ ना दे डो ना म रा त्रा क्षि य त्व ध र्मे ण ति ष्ठ ति ॥ क र्ग प ण भ वे द
 डो म ना न्यः प्रा क्तो ज न ॥ त त्र रा जा भ वे द्द्र अः स ह स्य नि ति धा र णा ॥ अ ष्ठा प य त्पू ष्य स्य से ये भ व ति किं त्वि व
 षो ड शे व लु श्र द स्य द्वा त्रि श त द त्रि य स्य तु ॥ त्रा लु ण स्य व तु ष षि र्ग णा पि श तं भ वे त् ॥ दि गु णा वा च

त्रुषष्टिसहोषगुणविद्रिप्तः॥वानस्पत्यंमूलपल्लदावर्गमर्थतथैवच॥तणचुगोभ्योशासार्पमसेजमनुरब्रवी
 त॥मोदतादायिनोहस्तास्त्रिसेतवालोप्यने॥माजनाध्यायनेवापिजपासेनसिधेवस॥द्विजोध्वगःदीण
 वृत्तिर्विविक्तचित्तमूलके॥आददानःपुरदेवान्तेदंडदातुमहीति॥असेदितानोसेदातसेदितानोचमोदक॥
 दाराश्चरथरुतन्विश्रातःस्यचौरकित्विषा॥अनेनविधिना राजा ऊर्वाणसेननिग्रह॥यथास्मिन्प्राप्नुयात्तो
 केवैत्यचानुजनेसुखा॥५॥प्रस्थानमभिप्रेषुर्जेश्चाहममने॥नेपेकेनरुणमुपिराजासाहसिकंनर॥वाग्दु
 घोसहस्कराश्चैवदेडेनैवचहंसकान्॥साहसस्यनरःकतोविज्ञेयःपापकृतम॥साहसेवर्तमानं तुमोमयेति
 पार्थिवः॥सविनाशब्रजान्याश्रुद्विषेचाधिगच्छति॥नमित्रकरणाज्जाखिप्रलाभाधनागमात्॥समुत्सजे
 साहसिकान्सर्वदतमभ्यावहन्॥शस्त्रद्विजातिभिर्ग्रीह्यंधर्मैस्त्रोपरुच्यते॥द्विजातीनोत्तवर्णानांविद्व
 वेकालकारिते॥आत्मनश्चपरीत्राणेदक्षिणानांत्वसंगरे॥स्त्रीविप्राभ्युपपन्नोचघ्नधर्मैर्नदुष्यति॥
 गुरुवावाहहोवावाहणंवाहहृष्ट्यते॥आततयिनमापानं हृन्पादेवाविचारयन्॥नाततामिवधेदोषो

हेतुर्भवतिकश्चन॥प्रकाशवाप्रकाशवा-भुक्तन्मभ्युत्पद्यति॥प्रद्वाराजितर्षेतुप्रवृत्तान्तामसहीप
 ति॥उद्वेजनकरैर्दंडैश्चिद्रूपिन्वाप्रवासयेत्॥तसमुत्थाहिलोकस्यजायतेवर्णसंकरः॥येनमूलहरोधर्मे
 सर्वनाशायकल्येयेत्॥परस्यपत्न्यापुरुषःसेभाषमेजेजेत्सह॥पूर्वमाकारितोदोषःप्राप्नुयात्पूर्वसाह
 से॥जस्त्वनाकारितःपूर्वमतिभाषतकारणात्॥नदोषप्राप्नुयात्किंचिन्नदितस्यव्यतिक्रमः॥परस्त्रियजो
 शिवदेत्रीर्यरेणवनेतिवा॥नदीतीवापिसंभेदेसंभेदप्रहणप्राप्नुयात्॥उपकारक्रियाकेलिस्यशोभूषणवाससं
 ॥सहस्रद्वानेनचैवसर्वसंभेदप्रहणंस्मृत्॥स्थस्त्रियंस्मृतेददेशयःस्मृष्टोवानर्षयेत्तथा॥परस्परस्यानुमतेस
 र्वसंभ्रमोस्मृते॥अत्राल्लणःसंग्रहोव्राणंतं देडमहीति॥त्रेवर्णमपि वर्णानां दारा रूतमाः स्मृताः॥श्रिदु
 कावदित्तैवदीक्षिताःकारवस्तथा॥संभाषणंसहस्त्रीभिःकुक्षिरप्रतिवारिताः॥नसंभाषंसहस्त्रीभिर्निषिद्ध
 ससंभाचरेत्॥निषिद्धोभाषमाणस्तुसुवर्षंदेडमहीति॥नेषचारणदोरधुरिधिर्नोत्तोपजीविषु॥सज्जं
 तिहितेनारीर्निगूढाश्चारयेतिवा॥किंचिदेवतुदापःस्यात्सेभाषंतामेवचरन्॥षेष्वासुचैकजकोसुरः

प्रव्रजितासुच॥ यो कामो कद्वले कन्यासमद्यो वप्रमर्हति॥ सकामो दुष्यंस्तु न्यानवधं प्राप्नुमानरः॥ कर्म
 भजंती सुकृष्टं न किंचिदपि दापयेत्॥ जघन्ये सेवमानो तु संमतं वासेन हृद्॥ उत्तमो सेवमानस्तु जघन्या वध
 मर्हति॥ शुक्रं दद्यात्सेवमानः समामिच्छेत्पितामहि॥ अग्निप्रसूयतुमः कन्याकुर्वा दूर्ध्वेणमानवः॥ तस्यास्तु
 कर्त्तव्यं गुण्यं दंडं चार्हतिषड्वर्त॥ सकामो दुष्यन्सोयन्मृगं लिखेदमात्रुणा त॥ द्विशतं तु दमं दाप्यं प्रसं
 गविनिवृत्तये॥ कन्येव कन्याया कुर्वातस्या स्याद्विशतो दमः॥ शुक्रं च त्रिष्टुणं दद्यात्पिपांश्चे वाप्नुयाद्दश
 ॥ मातृकन्या प्रकुर्वात्स्त्री सा सद्यो मोक्षमर्हति॥ अगुन्यारव वा छेदं खरेणा व्रुनंतया॥ भर्तारं लैवेये
 ध्यातुं शक्तिं श्रीचलदर्शिता॥ तौ श्वभिः खाद्येन राजा संस्थानेव हस्ते स्थिते॥ उमा संदाहने त्यापेन मनेत
 आत्मसा॥ अस्या दध्युषकाष्टा निजाव हृये तपापकृत॥ सर्वं त्सराग्निशसस्पदुष्टमद्विगुणा दमः॥ आत्मा
 यास हसंवासे च त्राल्या ताव देवता॥ शूद्राश्च समगुप्तवा द्वेजातं वरिणमावसत॥ अगुप्ते कामा सर्वस्त्रीगुप्ते
 सर्वेण हृजेते॥ वेशः सर्वस्वदेव स्यात्सर्वस्वरनिवाचन॥ सहस्ते ह्वयि यो देवो मोक्षं भवेत्त एवाहति

॥ ब्राह्मणो जघन्यगुणां गच्छेतां वैश्यापि वै॥ वैश्यापि च शतं कुर्याच्छ्रिजं तु स हस्तकं॥ उभावपि तु ते वैवा
 ह्येण गुप्तमासह॥ विप्रुतोऽवर्द्धं ध्यो दग्धं यो वा कसमिना॥ सहस्त्रं ब्राह्मणं देवो गृह्णाति प्रावल्
 द्भजन॥ शतानिपंच दद्यात्स्यादिवेत्पास हसंगतः॥ मोक्षं प्राणांतिको देवो ब्राह्मणस्य विधीयते॥ तूरे
 धातुवर्णा ना देवप्राणांतिको न वेत्॥ न ज्ञातु ब्राह्मणं हन्यात्सर्वपापे क्षपि स्थितं॥ राक्षसेन वहिःकुर्वात्स
 मगृधनमर्हति॥ न ब्राह्मणवधो हन्यान्धर्मो विद्यते॥ अवि॥ तस्मादस्पवधं राजा मनसापि न चिंतयेत्॥ वै
 श्याश्च ह्वयि यो गुतां वैश्या वा ह्वयि यो च जेत॥ यो ब्राह्मणमगुप्तमाया तातु नो दंडमर्हति॥ सहस्त्रं ब्राह्मणं
 देवदं मागुप्ते तु ते व्रजन॥ शूद्राणां ह्वयि यो शोः साहस्यो वेन वेदमः॥ अगुप्ते वैश्या राजन्ये शूद्रा च ब्राह्म
 णो व्रजन॥ शतानिपंच दद्यात्स्यात्सहस्त्रं तत्पञ्चद्विगुणं॥ यस्य स्तेनः पुरेनास्ति तान्पञ्चो न दुष्टमाक
 न साहसिक देवो स राजा शकलोकभाक्॥ एते धानि भगुहाराजः पचानां विषये स्वके॥ साम्राष्टकं त
 नायेषु लोके चैव यशस्करः॥ अस्मिन् जगत्पते द्याष्टां षड्विंशतिं कथं जेत॥ शक्रं कर्मणु दुष्टवत यो दंडः शत

राते॥ न माता न पिता न स्त्री न पुत्र स्यागमर्हति॥ त्रिजनेन पतितानेता न ज्ञादद्याः शतानि षट्॥ आश्रये छुट्टि जा
 तीनां कार्ये विवदतां निष्ठा॥ न विदुः ज्ञानो धर्मं विदुः हितं प्राप्नोते॥ यथा हि मेतमभ्यर्चयामासुः सह
 पार्थिवः॥ शास्त्रेन प्रशमय्यादो स धर्मं प्रतिपादयेत्॥ प्रातिवस्थानुवेष्येव कल्याणविशतिद्विजो॥ अहो व
 जो जयन्ति योऽहं इमर्हति माषकं॥ यो त्रिजः त्रिजः साधु भूति कृत्ये च जो जयते॥ तदन्ते द्विजो दाप्य
 हेर एषं चैव माषकं॥ अजो जडः पीडसर्प सत्प्रत्यास्थ विरह्यजः॥ यो त्रिजेषु पक्षिषु न दाय्य केनचि
 त्करं॥ यो त्रिजं माधिता त्रैविवाल वृक्षवर्कि च न॥ म हा कुलीन प्रार्थ च राजा संपूजेत्सदा॥ शास्त्रे फ
 लकल्लेने निष्ठा जेन कः शने॥ न च वासां सिवा सो भिन्नो हरे न च वासयेत्॥ तनुवा जो दशपले दशोद
 क पलायिकं॥ अतस्म्यवावर्तमानो दाप्यो द्वाप्यशकेदमे॥ शुक्लस्थानेषु कुशलाः सर्वपण्यविच्छेदाः॥
 ॥ अर्धुरर्धं यथाप एततो विशानुत्तपो हरेत्॥ राज्ञः प्रख्यातं जोडानि प्रतिष्ठानि यानि च॥ तां नि निहति
 रतो लोभो सर्वे हारं हरे नृपः॥ शुक्लस्थानं परिहरन्ना कालेनैव क्रयविक्रयी॥ तिथ्यावादी जसं स्थाने दाप्य

शुश्रूषमत्यये॥ आगमनिर्जने स्थाने तथा वृद्धिं कृष्याज्जो॥ विचार्य सर्वपण्यानां कारयेत्कृष्यविक्रयो॥ पंचरा
 त्रे पंचरात्रे पंचै पद्धे तया गते॥ कुर्वीत चैवा प्रत्यक्षं प्रार्थसंस्थापने नृपः॥ तुल्यमानं प्रतीमानं सर्वपापवि
 लक्षितं॥ बहुषु बहु चर्मासो मिश्रु पुनरेव परीक्षयेत्॥ पपाते तरे दाप्यं पौ स्रुवा द्विपणंतरं॥ पादं पञ्च येषि
 ब्रपादार्द्रं रिक्तकं उमान्द्र॥ भांडर एणिनि जावानितो र्य दाप्याति सारतः॥ रिक्तं जोडानि मुक्तिं चि सुमं सस्थाप
 रिश्वदा॥ दीर्घा ध्वनि यथा दे शयथा कालं तरो भवेत्॥ नदी तीरे श्रुत द्विद्या समुद्रे नास्ति लक्षणं॥ त्रिंशो सिद्धि मासा
 दितथा प्रवृत्ति मुनिः॥ ब्राह्मणास्तिग्नि नैव न दाप्यासारिकं तरे॥ यानां चि किंचि दासा नो विशीमेता परा धन
 तद्दोसे रेव दातव्यं समागम्य संतो शात॥ एष तो यस्मि पिना मुक्तो यवहारं स्य निरस्य॥ दासा परा धनं तस्मै देविके
 नास्ति निग्रहः॥ वाणिज्यं कारयेद्द्वैशं कुशी दं रुमि मेव च॥ पशु नोर द्वाप्यं चैव दास्यं दुष्टि जन्मनो॥ द्विजं
 चैव मृदुं च वैश्यं च ब्राह्मणो वृत्तिकर्षितो॥ विभ्रया दानं शस्येन स्थानिकं प्रीणिकारयेत्॥ दास्यं तु कारमन्त्रो मा
 ब्राह्मणः संस्कृतान्द्रिजान्॥ अग्नि जतः प्रभवन्वा द्राज्ञा दद्याः शतानि षट्॥ श्रुतं तु कारयेद्द्वैशं क्रीतं प्रकीर्तये

तस्यालि

ववा॥ दास्यायेव हि सद्यो सौ ब्राह्मणस्य स्वयं भुवा॥ न सागिनानि सद्यो विश्वदास्या हि सुच्यते॥ निसर्गजं हि ते तस्य
 कस्तस्मान्न दपो हति॥ ध्वजांस्तो भक्तदासां गृहजः कीतदन्निमो॥ पेटकादं शश्वसन्नेता दास्यो नयन॥ भाषो
 त्रश्च दासश्च॥ त्रमप बाध्यनाः स्मृताः॥ जेते समधिगच्छेति मस्य ते तस्य ते प्रनो॥ विश्वं ब्राह्मणशूद्रा प्रमोपाव
 ननाचरेत्॥ नहि किंचित्त्वे भर्तृना जीधनो हि सः॥ वैश्वशूद्रो प्रमत्तनस्वानिकर्माणि कारयेत्॥ ते हि सुतो
 स्वकर्तव्यः कौभमेतमिदं जगत्॥ अहम्यहम्यदेतं कर्मान्वाहना निच॥ आनय्यमेव निगता वाकरा
 न्कोशमिबच॥ एवं सर्वानि नाताजां व्यवहारात्मना पयत्॥ अपाधुकि त्विषे सर्वं प्राजातिपरमाग्रति॥ ॥ ॥
 इति श्रीमानवधर्मशास्त्रे भृगुत्राकामो संहिताग्रमष्टमोऽध्याये॥ ७ ॥ श्री॥ ॥ पुरमस्य स्त्रिणां शिवध
 र्मे वर्त्मनितिष्ठते॥ संजो जिवि प्रयेगे च धर्मी न्वदास्य मिशाश्चतान्॥ अस्वते तस्त्रिभ्यः कधीः पुरुषैः स्त्रि
 द्विवा निशं॥ विषमे शुचसंज्ञे तपः संस्थाप्या स नो वशः॥ पितारं हति को मारि भर्तारं हति नो वने॥ रदंति
 स्थावरे शुत्रान स्त्री स्वातंत्र्यमर्हति॥ काले दानपिता वाचो वाच्यश्चानुपयन्यति॥ मृते भर्तारि उन्नतु वा

२२

यो नातुर रक्षिताः॥ इमं हि सर्ववर्णानां प्रपते धर्मसु तमं॥ जतं ते रक्षितं भार्मी संप्रविष्य गार्भो भवेत्तु जायते॥
 जायायास्तु हि जाया त्वं यदस्या जायते पुनः॥ जादृशं हि जते हि स्त्री सुते स ते तया विधो॥ तस्मात्प्रजापि
 अथार्थस्त्रिजरे देस्य यत्नतः॥ न कश्चि योषी ५ तशक्तु प्रसह्य परि रहितु॥ एते स पाजयेगे सुशक्यास्ताप
 रिरक्षितु॥ अर्थस्य संग्रहे चैनां यजे च वनि नो जयेत्॥ शोच धर्मे न पत्न्यां च पारीणस्य च दृष्टो॥ अरोक्ष
 ता गृहे सुद्रा पुरुषे रात्रा कारिणि॥ आत्मानमात्मना यासुरं देहं स्त्राः सुरक्षितः॥ पाने पुर्जन संसर्ग
 पत्न्या च विरहो तन॥ स्वज्ञान्ये गे ह वा सख्यनारी संतुष्यानिष्ठः॥ नेतारूपं परीक्षते नो संवर्णसु संस्थिति॥
 स्वरूपं वैवक्षिस्व बाधुना नित्यवमुजते॥ योश्च ल्या जाल चित्या च नै स्त्रे द्या च स नायमः॥ रक्षिता मन्वतो पी
 ह भर्तृष्टे ता वि कुर्वते॥ एवं स्वभावज्ञात्या सांप्रजापति निसर्गजं॥ प्रमे मत्ते मातिष्ठेत्पुरुषो रदं ए प्रति॥
 शय्यासनमलंकारं कामं क्रोधं मर्मांतं॥ दोहनावं कुचमी च स्त्रीभ्यामनुरक्त्य यत्नतः॥ नास्ति स्त्रीयात्रिमा
 मंत्रैरिति धर्मे व्यबस्थितः॥ निरिदिश्या सुमं त्रश्च स्त्रिमे न तमिति स्थितिः॥ त ५ पाच शुतमो व द्या क्वा नि

प.स.
७८२८

मनुस्मृति २२।५००

दि. १५९२

गीतानिगमेष्वपि॥स्वल्हणपरीक्षां र्थं तासां शृणुत निश्चयं॥मत्ते माता प्रलुलुभे विचरत्यपनिवृता॥तमे
रेतः पिता वृद्धाभित्यस्यैतान्निदरीनं॥ध्यायत्यनिष्टं यत्किंचित्पानिग्रहस्पचेतसा॥तस्यैष व्याभिचारस्य
निद्रवः सम्पुङ्गुच्यते॥यादायुणेन भर्ता स्त्रीसंयुज्येत यथा॥ध्वज्य॥तादृशुणा सा भवति समुद्रे नैव निम्बगाः
॥अ॥इमा लावसिष्ठे न संयुक्ता धर्मजो निजा॥शाङ्गी च मेदपालेन जगामाभ्यर्हणीयता॥एताश्चान्याश्च
लोकेस्मिन् पक्षे प्रसूतम्॥उत्कर्षं योषितः प्राप्ताः स्वैस्वैर्भर्तृभ्योः शुभैः॥एषो दितो लोकयात्रानित्यं स्त्री
पुंसयोः शुभाः॥प्रेत्येह च सुखे ददकीं प्रजां धर्मान्निबोधतः॥प्रजनार्थं महाभागाः पुजां ह्येह हृदी प्रयत्नः॥
स्त्रियः प्रियश्चरोगेषु न विशेषोऽस्ति कश्चन॥उत्पादनमपत्यस्य जातस्य परिपालनं॥प्रत्यर्थं लोकयात्रायाः प्रत्य
हं स्त्रीनिबन्धनं॥अपत्यधर्मकार्ज्याणि शुश्रूषारतिस्ततमा॥दाराधीनस्तथा स्वर्गपितृणां मात्मनश्च ह॥
पतिमानाभिचरति मनोवाक्कामसंयता॥सामाह लोकां नोति स हि सा धीति चोच्यते॥व्याभिचारान्नुभ
र्तुस्त्रीलोके प्राप्नोत्यनिन्दता॥शृगालो नो निजो ज्ञेति पापरोषेऽपि पीड्यते॥पुत्रं प्रत्युदितं स हि पूर्वज्ञेयम्